Lumi és a legkisebb egér

Egy mese a kedvességről: ahogy Lumi a Kedvesség Erdejében megtanulja, hogy a legszebb jóság megállni a legkisebbnél, amikor mindenki más siet.

Kora ősszel, amikor a Kedvesség Erdejében a levelek már aranyszínű köntösbe öltöztek, és minden lépésnél halkan susogtak a talpak alatt, Lumi lassan mendegélt a fák között. A kicsi kosarában néhány morzsa lapult, a vállán pedig ott billegett a szivárványos táskája, ahogy a szél gyengéden meg-meglökte.

Egyszer csak halk pittyegést hallott a bokrok tövéből. Lumi megállt, és óvatosan lehajolt. A kökénybokor alatt egy pici egér üldögélt, alig nagyobb egy makknál, és minden erejével egy nagy, fényes gesztenyét próbált tolni maga előtt. A gesztenye meg sem moccant.

„Segítsek?”, kérdezte Lumi halkan.

„Nekem kell hazavinnem”, felelte a kisegér, és a bajsza remegett. „De olyan nehéz, és mindenki siet.”

Épp arra szaladt a róka, az erdő fürge lakója, aki mindig segíteni akart, csak sosem volt ideje megállni.

„Nincs időm, kicsikém!”, kiáltotta futtában. „Gyűjtök a télre, sietek, rohanok!”, és már el is tűnt a fák között.

Lumi nem szólt semmit. Csak letérdelt a susogó levelekre, és a két tenyerét a hideg gesztenyéhez tette. Tolta, tolta, de a gesztenye csak billegett, aztán visszagurult a helyére.

Akkor Lumi elgondolkodott. Kinyitotta a kosarát, kivett egy hosszú, hajlékony levelet, és óvatosan a gesztenye alá csúsztatta. A levélen a nehéz gesztenye szépen megcsúszott, mint a kis szánkó a friss havon.

„Nézd!", suttogta a kisegér, és a szeme elkerekedett. Lumi mellkasában megmozdult valami meleg, csendes ragyogás. Nem tett nagy dolgot. Csak megállt, és lehajolt a legkisebbhez.

Együtt húzták a levél-szánkót a mohapárnás egérlyukig. A kisegér boldogan cipelte be a gesztenyét, aztán visszaszaladt, és Lumi tenyerébe tett egy aprócska, piros bogyót.

„Ez a legszebb kincsem", mondta halkan. „A tiéd."

Ekkor a fák közül visszabújt a róka is. Látta, mi történt, és most először lelassított. Egy másik pici egér éppen egy makkal küszködött a fűben.

Megvárlak. Ráérek.

A levelek tovább susogtak az aranyszínű erdőben, és Lumi lassan hazafelé mendegélt. A tenyerében ott pihent a piros bogyó, a szíve pedig tele volt valami puha melegséggel.

Vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Te szoktál segíteni valakinek, aki kisebb nálad?
2. Mit gondolsz, miért állt meg Lumi, amikor a róka elszaladt mellette?
3. Mikor esett jól neked, hogy valaki megvárt téged?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod: mesemorzsak.hu/blog/mesek/esti-mesek/lumi-es-a-legkisebb-eger/